

SZPITAL
W PUSZCZYKOWIE

ZAŁĄCZNIK NR 8

INFORMACJA DLA PACJENTA Z CZYNNIKIEM ALARMOWYM

POTWIERDZONYM W BADANIACH MIKROBIOLOGICZNYCH

CMJ – KZ 1.10
2022

Badanie mikrobiologiczne - ma na celu wykrycie drobnoustroju chorobotwórczego w materiale klinicznym oraz oznaczenie jego wrażliwości na antybiotyki (antybiogram, mykogram).

Czynnik alarmowy — biologiczny czynnik chorobotwórczy o szczególnej zjadliwości lub oporności (np.: *VRE*, *klebsiella pneumoniae ESBL*, *klebsiella pneumoniae KPC*, *klebsiella pneumoniae NMD*)

Nosiciel — osoba bez objawów choroby zakaźnej, w której organizmie bytują biologiczne czynniki chorobotwórcze, stanowiąca potencjalne źródło zakażenia innych osób;

Zakażenie — wniknięcie do organizmu i rozwój w nim biologicznego czynnika chorobotwórczego;

Osobami szczególnie narażonymi na zakażenie czynnikiem alarmowym, mogą być:

- 1 pacjenci długo przebywający w szpitalu,
- 2 ciężko chorzy,
- 3 pacjenci często otrzymujący antybiotyki.

Ludzie mogą być **nosicielami biologicznych czynników chorobotwórczych o szczególnej zjadliwości lub oporności** i nie wykazywać żadnych objawów chorobowych. Sposobem na stwierdzenie nosicielstwa lub zakażenia czynnikiem alarmowym jest **pobranie wymazu z nosa lub odbytu**. Wyniki są zazwyczaj gotowe po czterech – pięciu dniach.

Nosicielstwa czynników alarmowych nie leczy się, z czasem może dojść do naturalnej eliminacji tych bakterii z organizmu człowieka. Konieczność leczenia występuje, gdy powstają objawy zakażenia wywołane przez te drobnoustroje.

Osoba, która jest nosicielem patogenów, drogą kontaktu bezpośredniego lub pośredniego, może przekazać bakterie innym pacjentom. W celu przerwania dróg zakażenia nosiciele patogenów alarmowych w czasie hospitalizacji poddawani są izolacji. **Oznacza to, że:**

1. pacjent ma swój pokój (salę) lub leży z innym chorym, który ma ten sam drobnoustrój
2. każdy, kto wchodzi do pokoju i przewiduje, że będzie kontaktował się z chorym i/lub jakąkolwiek powierzchnią czy przedmiotami na sali musi założyć fartuch i rękawiczki, wejście na salę i np. przekazanie ustnej informacji nie wymaga wykonania powyższych czynności,
3. pacjent z czynnikiem alarmowym nie może przesiadywać na korytarzu, w świetlicy ani chodzić po obiektach szpitalnych.
4. wszystkie osoby, także pacjent, opuszczając pokój muszą zdezynfekować ręce.

W razie ponownego przyjęcia do szpitala izolacja będzie nadal stosowana, dopóki wynik na nosicielstwo czynników alarmowych nie będzie ujemny.

Po wyjściu do domu.

Kiedy pacjent z czynnikiem alarmowym opuszcza szpital i udaje się do domu, może wrócić do swoich normalnych zajęć, włączając pobyt w miejscach publicznych. Przestrzeganie podstawowych zasady higieny, w tym dokładne mycie rąk przez pacjenta i domowników, mycie i dezynfekcja toalety, wanny/prysznic po każdorazowym użyciu (ogólnie dostępnymi preparatami chlorowymi), jest wystarczające, aby nie doszło do przeniesienia czynnika alarmowego na członków rodziny.

Pacjenci – nosiciele powinni uprzedzić osoby opiekujące się nimi (lekarzy, pielęgniarki), że są nosicielami czynników alarmowych.